



**Országgyűlési képviselő**

Iromány száma: **T/13690.**

Benyújtás dátuma: **2020-11-11 22:58**

Parlex azonosító: **HV5BQARB0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Törvényjavaslat benyújtása**

Benyújtó: **Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)**

Törvényjavaslat címe: **A közművezetékek adójáról szóló 2012. évi CLXVIII. törvény módosításáról**

Az Alaptörvény 6. cikkének (1) bekezdése alapján „**a közművezetékek adójáról szóló 2012. évi CLXVIII. törvény módosításáról**” címmel a mellékelt törvényjavaslatot kívánom benyújtani.

## **2020. évi ..... törvény**

### **a közművezetékek adójáról szóló 2012. évi CLXVIII. törvény módosításáról**

#### **1. §**

(1) Hatályát veszti a közművezetékek adójáról szóló 2012. évi CLXVIII. törvény (a továbbiakban: Kvatv.) 4. § (3) bekezdése.

(2) Hatályát veszti a Kvatv. 4. § (1) bekezdésében az „– a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel –” szövegrész.

#### **2. §**

E törvény 2021. január 1. napján lép hatályba./E törvény a kihirdetését követő 30. napon lép hatályba.

## Általános indokolás

Magyarország Alaptörvényének XX. és XXI. cikke egyértelműen rögzíti, hogy „Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez”, és hogy "Magyarország elismeri és érvényesíti mindenki jogát az egészséges környezethez".

Az egészséges és tiszta ivóvíz, valamint az állampolgárok személyi higiéniájához szükséges víz szolgáltatása, és ennek érdekében a víziközműszolgáltatás fenntartása és a szennyvízkezelés az állam egyik legfontosabb feladata. Az éghajlatváltozás várható hatásai és az újtípusú, az emberi egészséget veszélyeztető járványok kockázatának növekedése még inkább nemzetstratégiai szintre emeli ezen szolgáltatásokat. Ezt tükrözi a létfontosságú rendszerek és létesítmények azonosításáról, kijelöléséről és védelméről szóló 2012. évi CLXVI. törvény is, amely ezen szolgáltatásokat egyértelműen ebbe a körbe sorolja.

Számos tényező kölcsönhatása miatt ez az ágazat azonban olyan helyzetbe került, ami már rövid távon is veszélyezteti a megfelelő működését, és hasonló módon ellehetetleníti a sok helyen halaszthatatlanná vált és váló rekonstrukciós munkák elvégzését. A kialakult helyzet közegészségügyi, műszaki, humán és pénzügyi erőforrás oldalról is egyre tarthatatlanabbá válik. Nincs elég forrás a működtetéshez, a víz- és csatornarendszer karbantartásához és felújításához, miközben csak a hálózati veszteség miatt a termelt ivóvíz 23-30%-a elvész, és ez évente akár több száz milliárdos veszteséget is okoz. Mára a megfelelő minősítéssel rendelkező vízműrendszerek aránya már nem éri el a 20 százalékot, és 2012 óta az ivóvízhálózatban tapasztalt meghibásodások száma több mint a duplájára emelkedett. Az ágazatban dolgozók száma alig 5 év alatt a felére csökkent és a gazdálkodási nehézségek miatt további elbocsátások várhatók.

Jelen helyzetben – több más, pozitív hatású intézkedés mellett – egyértelműen indokolt az ágazatra 2013 óta kivetett, aránytalanul nagy és a rendszer közhasznúságával össze nem egyeztethető „közműadó”, amely a víziközműágazat szolgáltatóit többszörösen sújtja, hiszen külön ki kell fizetniük az adót az ivóvíz-, továbbá a szennyvízvezetékek után is úgy, hogy a víziközművek eszközeinek kizárólagos tulajdonosai az önkormányzatok vagy maga az állam. A közművezeték-adó kivetése mindezekon felül tovább növeli az egyenlőtlenségeket, ami miatt a kisebb településeket ellátó, kedvezőtlenebb természeti és társadalmi adottságokkal rendelkező víziközmű-szolgáltató cégek működése lényegében ellehetetlenült.

A szolgáltatók mára sokmilliárd forintos veszteséget halmoztak fel, amely egyértelműen veszélyezteti e stratégiai ágazat alapvető létét, működését. A közműadó kivezetése révén számítások szerint éves szinten jogosan 12-15 milliárd forint működési és fejlesztési alap maradhatna a szolgáltatóknál. Megfelelő szabályozással ez a forrás jelentős mértékben és kiszámíthatóan hozzájárulhat a szolgáltatásbiztonság megőrzéséhez, a működtetés személyi, szervezeti és egyéb műszaki feltételeinek biztosításához.

## Részletes indokolás

### 1. §

A rendelkezés alapján minden esetben az válik az adó alanyává, aki a naptári év első napján a közművezeték tulajdonosa. Ha a közművezeték a magyar államé vagy helyi önkormányzaté, az adó alanya ebben az esetben a magyar állam, vagy helyi önkormányzat, nem a vezeték fenntartató üzemeltető.

### 2. §

A § hatálybaléptető rendelkezést tartalmaz.